Mål C-393/21

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

den 28 juni 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

den 23 juni 2021

Berörd part i första instans och klagande i en rättsfråga i högre instans:

Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Sökande i första instans och motpart i en rättsfråga i högre instans:

Arik Air Limited

ARBETSDOKUMENT

Saken i det nationella målet

Det nationella målet avser de rättsliga bestämmelser som reglerar vilandeförklaring av verkställighetsförfarandet när en tvist har uppstått i ursprungsmedlemsstaten rörande lagenligheten, tolkningen och tillämpningen av en europeisk exekutionstitel.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning och tillämpning av artikel 23 i förordning nr 805/2004 och av artikel 36.1 och artikel 44.2 i förordning nr 1215/2012, samt artikel 267 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF).

Tolkningsfrågor

1) Hur ska uttrycket ”exceptionella omständigheter” i artikel 23 c i förordning nr 805/2004 tolkas med beaktande av syftena med förordning nr 805/2004, vilka bland annat är att påskynda och förenkla verkställigheten av medlemsstaternas domar och att fullt ut skydda rätten till en rättvis rättegång? Vilket utrymme för skönsmässig bedömning har de behöriga

myndigheterna i den verkställande medlemsstaten vid tolkningen av uttrycket ”exceptionella omständigheter”?

2) Ska omständigheter, såsom de som föreligger i förevarande mål, i samband med rättsliga förfaranden i ursprungsmedlemsstaten som avgör huruvida den dom som ligger till grund för utfärdandet av en europeisk exekutionstitel ska undanröjas anses vara relevanta vid beslut om tillämpligheten av artikel 23 c i förordning nr 805/2004? Enligt vilka kriterier ska överklagandeförfarandet i ursprungsmedlemsstaten bedömas och hur omfattande ska den bedömning av förfarandet i ursprungsmedlemsstaten som görs av de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten vara?

3) Vilket är föremålet för bedömningen vid avgörandet av tillämpningen av uttrycket ”exceptionella omständigheter” i artikel 23 i förordning nr 805/2004? Är det effekterna av de respektive omständigheterna i målet när den dom som meddelats i ursprungsmedlemsstaten överklagas där eller den eventuella nyttan eller skadan med de respektive åtgärder som anges i artikel 23 i förordningen som ska bedömas, eller är det gäldenärens ekonomiska förmåga att fullgöra domen, eller andra omständigheter, som ska analyseras?

4) Tillåter artikel 23 i förordning nr 805/2004 att flera av de åtgärder som anges i denna artikel vidtas samtidigt? Om svaret på denna fråga är jakande, vilka kriterier ska då de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten grunda sig på vid sin bedömning i sak och av proportionaliteten i att flera av dessa åtgärder vidtas?

5) Ska den rättsregel som föreskrivs i artikel 36.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tillämpas på en dom som meddelats i ursprungsmedlemsstaten om att skjuta upp (eller ställa in) verkställigheten, eller är en rättsregel liknande den som anges i artikel 44.2 i denna förordning tillämplig?

Anförda unionsbestämmelser

Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 202, 2016, s. 389).

Artikel 1, artikel 5, artikel 10.1, artikel 20.1 och artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar (EUT L 143, 2004, s. 15) (nedan kallad förordning nr 805/2004).

Artikel 36.1 och artikel 44.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om

ARBETSDOKUMENT

erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1215/2012).

Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) (nedan kallad förordning nr 44/2001).

Anförda nationella bestämmelser

I artikel 13, med rubriken ”En europeisk exekutionstitel”, i Lietuvos Respublikos civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinėsteisės aktų įgyvendinimo įstatymas (Republiken Litauens lag om införande av unionsrättsakter och internationella rättsakter rörande civilrättsliga förfaranden) föreskrivs följande i tredje punkten:

3. Domar, förlikningsavtal som godkänts av domstol och officiella handlingar för vilka en europeisk exekutionstitel har utfärdats utgör exekutionstitlar. De ska verkställas i enlighet med bestämmelserna i del VI i Republiken Litauens civilprocesslag om inte annat föreskrivs i [förordning nr 805/2004] och denna lag.

I artikel 18, med rubriken ”Vilandeförklaring eller begränsning av verkställigheten av domar”, i samma lag föreskrivs följande i tredje punkten:

3. Beslut som avses i artikel 23.1 c i [förordning nr 805/2004] ska fattas av en behörig förrättningsman på den ort där domen eller den officiella handlingen verkställs.

I artikel 625, med rubriken ”Uppskjutande av verkställighetsåtgärder, vilandeförklaring av verkställighetsförfarandet, återlämnande av en exekutionstitel”, i Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (Republiken Litauens civilprocesslag) (nedan kallad civilprocesslagen) föreskrivs följande i första punkten:

1. En förrättningsman som verkställer en exekutionstitel får, i enlighet med det förfarande som fastställts genom denna lag, antingen på eget initiativ eller på ansökan av deltagarna i verkställighetsförfarandet, skjuta upp verkställighetsåtgärder, vilandeförklara verkställighetsförfarandet eller återlämna exekutionstiteln till den part som söker verkställighet.

I artikel 626, med rubriken ”Obligatorisk vilandeförklaring av verkställighetsförfarandet och obligatoriskt uppskjutande av verkställigheten”, i civilprocesslagen föreskrivs följande:

1. En förrättningsman ska vilandeförklara verkställighetsförfarandet i följande fall:

ARBETSDOKUMENT

(1) om gäldenären eller den part som söker verkställighet dör samt efter rekonstruktion eller likvidation av den juridiska person som är gäldenär eller den part som söker verkställighet, om det med hänsyn till de rättsliga förhållandena är möjligt att överta rättigheter och skyldigheter,

(2) om gäldenären har förlorat sin rättshandlingsförmåga,

(3) om ett insolvens- eller rekonstruktionsförfarande har inletts mot gäldenären.
…

(4) om en bank eller Centrinė kredito unija (Republiken Litauens centrala kreditförening) har tillkännagett restriktioner för gäldenärens verksamhet (moratorium),

(5) om förrättningsmannen har mottagit ett förlikningsavtal som ingåtts mellan den part som söker verkställighet och gäldenären,

(6) när tidsfristen för överklagande har förlängts om grunden för att utfärda exekutionstiteln var den dom som överklagats (utom när det gäller omedelbart verkställbara avgöranden).

…

I artikel 627, med rubriken ”Rätt att vilandeförklara verkställighetsförfarandet eller att skjuta upp verkställigheten”, i civilprocesslagen föreskrivs följande:

En förrättningsman får helt eller delvis vilandeförklara verkställighetsförfarandet eller skjuta upp verkställigheten i följande fall:

(1) när den part som söker verkställighet skriftligen begär det,

(2) när gäldenären har blivit allvarligt sjuk, förutsatt att sjukdomen inte är kronisk, vid mottagande av en handling från en medicinsk inrättning,

(3) när gäldenären är inlagd på sjukhus,

(4) när en sökning efter gäldenären tillkännages (artikel 620 i denna lag),

(5) i händelse av ett avhysningsförfarande, om gäldenären eller en medlem av hans familj blir sjuk, förutsatt att sjukdomen inte är kronisk, vid mottagande av en handling från en medicinsk inrättning,

(6) när domstolen har begärt och erhållit verkställighetsförfarandet,

(7) när gäldenären eller den part som ansöker om verkställighet, i enlighet med bestämmelserna i Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymas (Republiken Litauens lag om finansiell hållbarhet), är föremål för åtgärder för rekonstruktion av ett bolag inom finanssektorn.

ARBETSDOKUMENT

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

1 En förrättningsman verksam i Litauen ska i ett verkställighetsförfarande verkställa en dom av Amtsgericht Hünfeld (distriktsdomstolen i Hünfeld, Tyskland) av den 14 juni 2019, på grundval av vilken en exekutionstitel av den 24 oktober 2019 och ett intyg om en europeisk exekutionstitel av den 2 december 2019 avseende indrivning av en fordran på 2 292 993,32 euro från gäldenären, Arik Air Limited (klagande i första instans) har utfärdats till förmån för den part som sökt verkställighet, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH (berörd part i första instans och klagande i en rättsfråga i högre instans).

2 Gäldenären, Arik Air Limited, ansökte vid Landgericht Frankfurt am Main (regiondomstolen i Frankfurt am Main, Tyskland) om att intyget om en europeisk exekutionstitel av den 2 december 2019 skulle återkallas och verkställigheten avbrytas. Bolaget gjorde gällande att intyget hade utfärdats på ett rättsstridigt sätt, eftersom handlingarna i målet vid distriktsdomstolen i Hünfeld inte hade delgetts bolaget på ett korrekt sätt, vilket ledde till att bolaget missade tidsfristen för bestridande. I ett beslut av den 9 april 2020 förklarade denna domstol att verkställigheten av exekutionstiteln av den 24 oktober 2019 skulle vilandeförklaras om Arik Air Limited ställde en säkerhet på 2 000 000 euro. I annat fall skulle ansökan om vilandeförklaring av verkställigheten inte kunna bifallas, eftersom gäldenären inte hade visat att exekutionstiteln hade utfärdats på ett rättsstridigt sätt.

3 Gäldenären, Arik Air Limited, ansökte om att förrättningsmannen skulle låta verkställighetsförfarandet i Republiken Litauen vila till dess att gäldenärens ansökan om huruvida intyget om en europeisk exekutionstitel skulle återkallas och verkställbarheten avbrytas hade avgjorts av den tyska domstolen genom ett slutligt procedurbeslut. Det överklagade civilrättsliga målet är för närvarande anhängigt vid tysk domstol.

4 Förrättningsmannen vägrade att låta verkställighetsförfarandet vila med hänvisning till att artiklarna 626 och 627 i civilprocesslagen inte erbjuder någon processuell möjlighet att vilandeförklara verkställigheten av en lagakraftvunnen dom när ansökan om återkallelse har framställts vid en domstol i ursprungsmedlemsstaten.

5 Kauno apylinkės teismas (distriktsdomstolen i Kaunas, Litauen), vid vilken en talan mot denna vägran hade väckts, avvisade denna talan genom beslut av den 11 juni 2020. Denna domstol slog fast att gäldenärens ansökan redan hade avgjorts av en domstol i ursprungsmedlemsstaten genom beslut av den 9 april 2020 och att den därför inte kunde prövas.

6 Genom beslut av den 25 september 2020 undanröjde Kaunas apygardos teismas (regiondomstolen i Kaunas), i egenskap av appellationsdomstol, förstainstansdomstolens beslut, biföll Arik Air Limiteds talan och föreskrev att

ARBETSDOKUMENT

verkställighetsförfarandet skulle vilandeförklaras till dess att klagandens ansökan fullständigt hade prövats och avgjorts av behörig tysk domstol genom lagakraftvunnen dom. Appellationsdomstolen slog fast att en ansökan rörande ett intyg om en europeisk exekutionstitel som ingetts till en domstol i den stat där den utfärdats, med hänsyn till den oproportionerligt stora skada som verkställighetsförfarandet skulle kunna orsaka, utgjorde ett tillräckligt skäl för att låta verkställighetsförfarandet vila. Eftersom appellationsdomstolen ansåg att det saknades uppgifter i handlingarna i målet som kunde bekräfta betalningen av den säkerhet som angavs i det beslut som meddelats av regiondomstolen i Frankfurt am Main den 9 april 2020, fann den, till skillnad från domstolen i första instans, att det saknades anledning att anta att frågan om att skjuta upp verkställigheten inom ramen för verkställighetsförfarandet hade prövats av domstolen i ursprungsmedlemsstaten.

7 Den 16 december 2020 överklagade den berörda parten Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH till Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauens högsta domstol) i en rättsfråga.

Parternas huvudargument

8 Arik Air Limited hävdar att den omständigheten att gäldenären har överklagat den dom som intygats vara en europeisk exekutionstitel respektive har begärt rättelse eller återkallelse av ett intyg om en europeisk exekutionstitel är tillräcklig för att en behörig förrättningsman eller domstol i den verkställande medlemsstaten ska kunna vidta de åtgärder som föreskrivs i artikel 23 i förordning nr 805/2004. Om gäldenären överklagar en dom i ursprungsmedlemsstaten på den grunden att han inte på vederbörligt sätt underrättades om det rättsliga förfarandet, ska det dessutom anses föreligga exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 23 c i förordning nr 805/2004.

9 Den berörda parten, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH, gör gällande att gäldenärens talan vid tyska domstolar saknar betydelse för verkställbarheten av den dom som meddelats av distriktsdomstolen i Hünfeld, vilken bekräftats genom en europeisk exekutionstitel, och att gäldenären endast förhalar det rättsliga förfarandet. Tolkningen av uttrycket exceptionella omständigheter i artikel 23 c i förordning nr 805/2004 saknar dessutom rättslig relevans, eftersom förekomsten eller avsaknaden av sådana omständigheter är en fråga om faktiska omständigheter och inte en rättsfråga.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

10 Den hänskjutande domstolen har inledningsvis erinrat om skälen 8, 9 och 20 i förordning nr 805/2004 samt om syftet med förordningen som anges i artikel 1, vilket är att införa en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar, vilket, genom att det fastställs miniminormer, möjliggör fri rörlighet för domar, förlikningar som ingåtts inför domstol och officiella handlingar i alla

ARBETSDOKUMENT

medlemsstater utan att erkännande och verkställighet ska föregås av mellanliggande förfaranden i den medlemsstat där verkställighet begärs.

11 Jämfört med förordning nr 44/2001, som eftersträvade detta ändamål genom att fastställa ett exekvaturförfarande, föreskrivs i förordning nr 805/2004 en alternativ metod för verkställighet av en dom som meddelats i en annan medlemsstat, enligt vilken en dom avseende obestridda fordringar kan intygas vara en europeisk exekutionstitel. Den fördelar således behörigheten mellan domstolarna i ursprungsmedlemsstaten och domstolarna i den verkställande medlemsstaten. Det är domstolen i ursprungsmedlemsstaten som ska försäkra sig om att vissa villkor i förordningen är uppfyllda, däribland processuella minimikrav som bland annat syftar till att skydda de rättigheter som garanteras genom artikel 47 i stadgan, medan behörigheten att tillämpa de grunder som anges i artikel 23 i förordning nr 805/2004 tillkommer myndigheterna i den verkställande medlemsstaten.

12 Vidare framstår förfarandet för intygande om att en dom är en europeisk exekutionstitel, enligt EU-domstolens praxis, ur praktisk synvinkel inte som ett förfarande som är skilt från det föregående domstolsförfarandet, utan som den sista delen av det förfarandet och som nödvändigt för att säkerställa att detta ges full verkan genom att borgenären får möjlighet att driva in sin fordran (EU-domstolens dom av den 16 juni 2016, Pebros Servizi, C-511/14, punkt 29). Ett korrekt förfarande för verkställighet av en europeisk exekutionstitel är således direkt förenat med säkerställandet av rätten till ett effektivt domstolsskydd.

13 Den hänskjutande domstolen önskar få klarhet i förhållandet mellan det rättsliga förfarande som äger rum i den ursprungsmedlemsstat där den europeiska exekutionstiteln utfärdas, och rör den dom på grundval av vilken den europeiska exekutionstiteln utfärdas, och verkställighetsförfarandet i den medlemsstat där verkställighetsåtgärderna inleds med stöd av den europeiska exekutionstiteln. Den hänskjutande domstolen har påpekat att det inte finns någon praxis från EU-domstolen i detta avseende.

14 Den hänskjutande domstolen har angett att artikel 23 i förordning nr 805/2004 inte har tolkats i EU-domstolens praxis. Tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i artikel 23 i förordning nr 805/2004 i händelse av att en dom i ursprungsmedlemsstaten överklagas är relevant i förevarande mål.

15 Verbet ”får” som används i artikel 23 i förordning nr 805/2004 visar att denna bestämmelse avser ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för den behöriga domstolen eller myndigheten (förrättningsmannen) och inte en skyldighet att vidta eller inte vidta den ifrågavarande åtgärden. Det är därför viktigt att fastställa omfattningen av detta utrymme för skönsmässig bedömning och att precisera de kriterier på grundval av vilka domstolen eller förrättningsmannen ska besluta om tillämpningen av dessa åtgärder, med beaktande av syftena med förordning nr 805/2004 och rätten till ett effektivt domstolsskydd.

ARBETSDOKUMENT

16 Det framgår av handlingarna i målet att en uppsättning förfaranden är anhängiga vid ursprungsmedlemsstatens domstolar avseende ett överklagande av en dom som intygats vara en europeisk exekutionstitel och att parterna är oense vad gäller sakfrågan, ändamålsenligheten och utsikterna beträffande utgången av de rättsliga förfaranden som är anhängiga i ursprungsmedlemsstaten. Den hänskjutande domstolen har påpekat att det, med hänsyn till skillnaderna mellan rättsordningarna och språkliga skillnader, kan vara mycket resurskrävande att behöva analysera en annan medlemsstats rättsregler avseende överklagande av domar, och att detta kanske inte alltid är förenligt med syftet att skyndsamt verkställa en annan medlemsstats dom. Det är därför viktigt att fastställa hur dessa värden ska förenas och omfattningen av den bedömning som de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten ska göra.

17 Det framgår klart av ordalydelsen i förordning nr 805/2004 att det krävs att gäldenären för talan mot en dom som intygats vara europeisk exekutionstitel och/eller ansöker om rättelse eller återkallelse av ett intyg om europeisk exekutionstitel för att verkställighetsförfarandet ska kunna begränsas till säkerhetsåtgärder och för att verkställigheten ska kunna göras beroende av att säkerhet ställs, medan det för att verkställighetsförfarandet ska kunna vilandeförklaras dessutom krävs att det föreligger ”exceptionella omständigheter”.

18 Å ena sidan innebär användningen av uttrycken ”för talan mot” och ”vilket inbegriper” i artikel 23 i förordning nr 805/2004 att denna regel omfattar alla sätt att begära överprövning i ursprungsmedlemsstaten. Grundat på de handlingar som parterna i förevarande mål har lagt fram förefaller detta villkor därmed vara uppfyllt. Mot bakgrund av ordalydelsen i artikel 23 i förordning nr 805/2004 förefaller det å andra sidan som att enbart den omständigheten att en dom som intygats vara en europeisk exekutionstitel helt enkelt överklagas i ursprungsmedlemsstaten inte räcker för att låta verkställighetsförfarandet vila, eftersom uttrycket ”exceptionella omständigheter” förutsätter att det föreligger vissa omständigheter som inte är typiska för normala situationer. Följaktligen är innebörden av uttrycket ”exceptionella omständigheter” i händelse av ett överklagande av en dom i ursprungsmedlemsstaten inte helt klar och det är viktigt för den hänskjutande domstolen att i förevarande mål säkerställa att detta uttryck i artikel 23 c i förordningen tolkas enhetligt i medlemsstaterna.

19 Först och främst skulle det vara till fördel för den hänskjutande domstolen att få vägledning om bedömningen av ”exceptionella omständigheter”, inbegripet föremålet för denna prövning, det vill säga huruvida föremålet utgörs av de möjliga utsikterna beträffande utgången av de förfaranden som är anhängiga i ursprungsmedlemsstaten, den eventuella nyttan och skadan av den åtgärd vars tillämpning söks, samt andra relevanta omständigheter. Med hänsyn till de mål som eftersträvas med förordning nr 805/2004 och till behovet av att förena rättigheter och legitima intressen hos den part som ansöker om verkställighet och hos gäldenären, är det vidare även relevant att bedöma hur omfattande den kontroll av överklagandet som utförs av domstolen i den verkställande

ARBETSDOKUMENT

medlemsstaten ska vara för att fastställa huruvida det föreligger ”exceptionella omständigheter” och för att fastställa hur bevisbördan ska fördelas.

20 Inför sitt beslut om tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i artikel 23 i förordning nr 805/2004 vill den hänskjutande domstolen även få klarhet i huruvida endast en av dessa åtgärder eller flera av dem kan vidtas i ett enskilt fall. Enligt Republiken Litauens lagstiftning är det möjligt att kvarstadsbelägga egendom och samtidigt vilandeförklara verkställighetsförfarandet. Vid en analys av ordalydelsen av artikel 23 i förordning nr 805/2004 och en jämförelse med ordalydelsen i artikel 44 i förordning nr 1215/2012, bör det noteras att de tre åtgärderna i förordning nr 805/2004 åtskiljs genom konjunktionen ”eller”, medan konjunktionen ”eller” endast åtskiljer leden b och c i artikel 44.1 i förordning nr 1215/2012.

21 Det förefaller som att lagstiftarens avsikt varit att i förordning nr 805/2004 föreskriva att endast en åtgärd kan vidtas åt gången. Om en förrättningsman har belagt egendom med kvarstad (eller vidtagit en ”säkerhetsåtgärd” i den mening som avses i förordningen), kan en annan åtgärd inte vidtas samtidigt. Det framgår av uttrycket ”på ansökan av gäldenären” att åtgärder inte kan vidtas på initiativ av en domstol eller en förrättningsman. Med hänsyn till skillnaderna mellan unionsrätten och nationell rätt, behöver den hänskjutande domstolen få klarhet i förhållandet mellan de olika åtgärder som föreskrivs i artikel 23 i förordningen.

22 Det ska slutligen noteras att förordning nr 805/2004, till skillnad från förordning nr 1215/2012, och särskilt artikel 44.2 däri, inte uttryckligen reglerar frågan om att skjuta upp verkställighetsförfarandet när verkställigheten av en dom har skjutits upp i ursprungsmedlemsstaten. I förordning nr 805/2004 fastställs inte huruvida verkställigheten av en dom i en annan medlemsstat automatiskt ska skjutas upp när verkställigheten av denna dom har skjutits upp i ursprungsmedlemsstaten eller om det krävs att den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten fattar beslut om detta. Det är med andra ord oklart huruvida de rättsregler som föreskrivs i artikel 36.1 i förordning nr 1215/2012 är tillämpliga på en dom om att skjuta upp verkställigheten.

23 En dom om att skjuta upp verkställigheten påverkar parternas rättigheter och skyldigheter. Om huvudregeln i artikel 36.1 i förordning nr 1215/2012 tillämpades, skulle sådana domar i princip kunna cirkulera utan något särskilt förfarande. Lagstiftarens beslut att särskilja sådana domar i en särskild bestämmelse tyder emellertid på att en vilandeförklaring i den verkställande medlemsstaten kräver aktiva åtgärder av de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat. EU-domstolen ombeds därför att besvara frågan huruvida denna rättsliga logik är relevant för tillämpningen av artikel 23 i förordning nr 805/2004 eller huruvida en mekanism som liknar den som föreskrivs i artikel 44.2 i förordning nr 1215/2012 ska tillämpas.

ARBETSDOKUMENT